

MOTHER

A Letter Across Time

Ferdinando Frega – Nando the Scribe

Gillettenarrative.com

GILLETTE: MATER

Cum puer eram, quotiens alicui de ortu meo narrabas, semper eadem quaestione incipiebas quam posueras cum primum vagitum meum audivisti: «Estne sanus?» Et per annos putabam infantes in mundum frustatim venire, ut ludibria quae componenda essent. Homines ridebant cum id dicebam. Deinde omnes crevimus et id verum esse invenimus.

Primum venit corpus quod crescit. Deinde vis quae evolvitur. Deinde cerebrum quod nobis in memoriam revocat qui sint parentes nostri.

Tu et ego... a principio certamen eramus. Quinque annos mihi opus fuit ut intellegerem nos semper divisos fore. Putabas nos eosdem esse. Sed dimidia pars mei tu non eras — pater meus erat.

Te non amavi quia numquam me docuisti quomodo amor operetur. Te non odi quia DNA meum eum codicem non ferebat. Sed iram tuam per sexaginta annos tuli, et paucis abhinc mensibus eam tibi in sepulcro tuo reddidi.

Hodie Dies Matris est. Dies quo mundus «gratias» pro mille rebus dicere solet. Sed gratia verbum tantum est — cetera facta sunt.

Itaque te procul celebro. Sine simultate. Nulla venia opus est. Quia tandem aliquid intellexi: quod mihi non dedisti, non habebas — et nesciebas ubi id invenires. Parentes tui facem tibi numquam tradiderunt.

Hoc tibi relinquo, ubicumque me legis: memoriam omnium vicium quibus te subridere feci. Quia semper credebas me esse aliquem inopinatum. Sed non eram. Puerulus tuus tantum eram.

---

*Vale, mamma.
Nando*